

(reportáž ze 6. základního kola soutěže Notování pod Vyšehradem)

První, koho jsem před zahájením 6. základního kola soutěže Notování pod Vyšehradem první únorový den roku 2007 viděl, byli členové jihlavské kapely Epy de Mye. Přijeli o hodně dřív a nebyli jako vždy tři, ale čtyři. Lucka Cíchová vedla na řemínku novou členku kapely, krásnou fenku, které se ujala. Lucčinu basu nesl galantně Honza Přeslička a zbytek nástrojů třímal Lukáš Kazík.

Druhým očekávaným příchozím ze psího světa byl jezevčík manželů Stráníkových, Robert zvaný Bob. Třetím psím přítelem byl černý pejsek (jméno neznám) běžající kolem kapely Hořký kafe. Tedy večer i pro psy, ale ne pod psa.

Večerem opět provázela smíšená dvojice, fousatá teta Cimbura se dvěma culíky, a to Belmondo.

Epy de Mye soutěžila namísto písničkářky Evy Pavlíkové (odstoupila pro nemoc), takže soutěžících bylo i tentokrát šest. Jihlavská Epy de Mye první dorazila a také první soutěžila. Trio sice nehraje tak dlouho, ale jestliže má ve svém středu Honzu Přesličku s minulostí kapely Bonsai č. 3, a vedle něj je vynikající a neúnavná kontrabasistka Lucka Cíchová a neméně dobrý kytarista a zpěvák Lukáš Kazík, není brána soutěže, kterou by kapela neotevřela. Trio Epy de Mye zahrálo písně: *Slepota, Antelao, Konce a Stopy nezmizí*. Poslední z uvedených písní slavila na Notování premiéru. Epy de Mye má perfektní vokály, tvoří ji dobří muzikanti a záleží tedy spíše na výběru skladeb a dramaturgii. Je těžké seřadit pouhé čtyři písně a donutit diváky, aby se je zapamatovali. Měl jsem nesdělitelný pocit, že si umím představit i trochu lepší dramaturgii, ale na reakci publika jsem to neznamenal.

Honzu Rejhona a Petra Babce jsem potkal spolu s Klárkou Cimbálníkovou 5. srpna loňského roku v Telči. Ukrývali se před deštěm pod podloubím a jmenovali se Krátká předehra. Jenže Honza a Petr na Notování vystoupili jako dvojice s názvem **Hořký kafe**. Tedy Petrova bezpražcová baskytara a Honzova kytara a zpěv. Zazněly písně *Svatej Martin*

,
Volný pád

,

Magdalena

a

Tančím

. Přiznám se, že o Hořkém kafi jsem zatím jen četl a slyšel. Ty čtyři skladby, dialog dvou kytar na malém

Lucka Cíchová - Epy de Mye

foto: Tomáš Pohl ©

jevišti plus Honzův vynikající zpěv jsem sledoval a ani nedutal. Zkrátka, je tu zcela originální dvojice se sklonem k jazzu, kterou bych, na rozdíl od jiných pokusů, dokázal poslouchat dost dlouho. Ti dva jsou nezaměnitelní a vyčítat jim pouhé muzikantství na efekt, to ne. Je to souhra dvou stejně naladěných lidí, kteří se hledali až se našli. Přejí těm dvěma jen to nejlepší. Oni nám to jistě oplatí.

Trojice ze Střížovic si říká **Šakali**. Hrají a zpívají v ní bratři Vladimír a Jiří Rozsypalovi (dvanáctistrunná kytara a sólová kytara) a Jaroslava Čechová (zpěv). Cimbura mě před začátkem představení upozornil, že Šakali mají hezkou zpěvačku, abych o tom nezapomněl napsat. Vzal jsem si slova onoho dobráka k srdci a potvrzuji, že Jarka Čechová je to, čemu se říká kočka. Jenže, možná kandidatura na Miss folk sama o sobě k postupu nestačí. Šakali zazpívali a zahráli písně *Vyznání, Poutnická plouživá, Stín a Ten víno chce pít*

. Musím bohužel napsat, že zejména v první písni mi znělo falešně úplně všechno. O moc lepší to nebylo ani v dalších třech písních. Víte, Šakali, většina kapel soutěžících na Notování, a že jsem jich už viděl a slyšel hodně, s tímhle starosti nemá. Vás bohužel tyto starosti stále trápí, ale sportovně: díky za účast.

O kapele **Zhasni** z Nového Boru jsem již několikrát psal. Zhasni byli původně čtveřice, složená z manželů Ireny a Michala Vaňkových, Jakuba Horáka a baskytaristy. Jistou a delší dobu hráli bez baskytary, ale nyní s nimi občas vystupuje baskytarista kapely Pranic Honza Děkany. Honza ale tentokrát nepřišel. Staronová trojice zahrála a zazpívala písně *nebeských světnicích*

,
Polibky rozpálené svíce

,

Maměnka

a

Titi-caca

. U Zhasni se krom manželů Vaňkových a citlivého Kuby Horáka, který cit básníka zakrývá svým stylem humoru, na který vždy čekám, sešli i tři autoři. Fascinuje mě poetika textů, křehkost podání zejména u Michala Vaňka, velmi talentovaného básníka a hudebního samouka. Víím, že kritika zvedá občas prsty při jejich vokálech, ale mě vždy dostane atmosféra projevu.

Písničkáře **Jardu Střelku** jsem poznal jako moderátora pořadu Zhasínání, pořádaného kapelou Zhasni v Novém Boru, ale jako písničkáře jsem jej neznal. Jarda Střelka zazpíval své písně *Benátky*

,
Kamenice

,
Známej hlas

a

Discont

. Trošku ho rozhodila vybitá baterie v kytarě při první skladbě, takže ani v dalších skladbách to asi nebylo ono. Písničkáři to mají v soutěžích o mnoho těžší, než kapely. Jsou sami a musí zaujmout něčím, co nemají ti ostatní. Jarda se v Kamenici vyznal svému krásnému kraji pod horami a řece, vyznal se i svým mladým literárním láskám v písni Discont. Ale tentokrát byla konkurence silnější, než Jardův sympatický projev.

Bodlo z Chodova u Karlových Varů jsem již několikrát slyšel a loni se umístilo ve finále Notování na druhém místě.. Při zvukovce sice zněla loňská *Políbit Salome*, ale ta byla jen na rozcvíčení. Ale

Říjnovou výzvu

a zejména

Rebelku Manto Mavrogenisovou

(to mi tam dalo Bodlo naschvál) znám takřka důvěrně. Krom zmíněných zněly ještě

Tak třeba pabloané realité

a

Až jednou přijdeš

. Síla kapely je v její dravosti, ve vokálech, na jejichž špičce je vynikající Zdeněk Smolík a jemu více než zdatně sekundující Vítek Vojtek, a jako vždy nepřehlédnutelný Štefan Timko. Zejména poslední skladba s nezapamatovatelným názvem zněla jako suverénní chorál, až se třásla Trojická. Zkrátka, o horkého favorita postaráno.

Jako host vystoupili **Stráníci** bez Míry Ošance. Kromě Luboše a Veroniky Stráníkových byli na

jevišti ještě baskytarista Tomáš Aňta Kuncel a kytarista Renda Ježek Kříž, známý i z uskupení Bob a Bobci. Jméno dechovové posily, kterou jsem slyšel pouze přes dveře pořadatelské rady, jsem nestačil zachytit. V té části koncertu, kterou jsem viděl a slyšel, zněly nejprve swingovky a ryvolovky (což jsou ovšem rovněž písně ovlivněné swingem). Většinu z nich uslyšíme na poslední desce Stráníků

Písničky, které jsme potkali, která vyšla loňského roku. Protože ten večer patřil kromě psů i došlým bateriím, nevyhnula se tato pohroma ani Luboši Stráníkovi. Jenže vše zlé je pro cosi dobré, a tak trojice Veronika, Luboš a Ježek se odpojila od zdroje, na jevišti zůstal jako vždy mlčenlivý Aňta. Zněly krásné české verze Simona a Garfunkela a písně Vaška Čekala Nedomy, z nichž Sejfy zní i na uvedené poslední desce. Jen pokročilá "policejní hodina" bránila dalším přídávům těchto skvělých muzikantů a skvělých lidí.

Jako vždy tvořily závěr večera výsledky kola sdělené pořadatelskou radou:

Pořadí písni:

4 a 3 místo : *Titi-Caca* (Zhasni) a *Konce* (Epy de Mye)

2. místo: *Stopy nemizí* (Epy de Mye)

1. místo: *Rebelka Manto Mavrogenisová* (Bodlo)

Pořadí účinkujících:

6. místo: **Šakali**

5. místo: **Jarda Střelka**

4. místo: **Hořký kafe**

3. místo: **Zhasni**

2. místo : **Bodlo**

1. místo : **Epy de Mye**

Podle rozhodnutí Pořadatelské rady je druhým postupujícím do semifinále kapela Bodlo. Krom toho byly Pořadatelskou radou uděleny tři divoké karty pro postup do semifinále, a to pro Hořký kafe, Špunt a Jirku Řehulku.

V prvním semifinále, které se koná ve čtvrtek 1. března 2007 od 19.30 hod. v P-klubu Trojická uslyšíme a uvidíme skupiny **OldaCrz** (Praha), **Přelet M.S.** (Blovce), **Danu Houdkovou a Stejnou krev** (Praha), duo **Pospolu**

(Praha) a písničkáře

Vecer pro psy a vybité baterky

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Čtvrtek, 08 Únor 2007 04:00

Jirku Řehulku

(Rosovice u Dobříše). Jako host vystoupí skupina

Strašlivá podívaná

(Plzeň). Tak přijďte, určitě to nebude strašlivé....